# Expertpanel - Jacqueline Remmers: Twitterbeleving

05-07-2011 09:23

Ik heb er, al communicerend in 140 tekens, een paar heel leuke mensen ontmoet, hou er contact met vrienden die ver weg wonen en die ik niet vaak zie, ik klaag er over het weer, deel er vakberichten met andere vakidioten, gebruik het om lunchafspraken mee te maken, en van tijd tot tijd gebruik ik mijn "bereik" (zo'n 850 volgers) om een tweet van bijvoorbeeld een bevriende uitgeverij verder onder de aandacht te brengen.

Als informatiebron is Twitter natuurlijk uiterst handig voor nieuwsfeiten à la neergestorte vliegtuigen en revoluties in landen met onvrijheid van meningsuiting, maar ik moet bekennen dat ik het een tijdje vooral interessant vond om een aantal bekende tweeters met verschillende specialisaties (boeken, muziek, tv, film) te volgen. Gewoon omdat ik benieuwd was of ze nou eigenlijk iets interessants te melden zouden hebben. Conclusie: schrijvers en dichters vind ik eigenlijk het leukst op Twitter. Dat is natuurlijk helemaal niet raar: woorden zijn hun favoriete medium. Muzikanten zijn soms ook wel leuk, hoewel ze al gauw veel tweeten over hun eerstvolgende optreden, of waar ze zich nu weer bevinden op hun wereldtournee ("hello Moscow"). Maar als ze over een beetje aardig ontwikkeld gevoel voor humor beschikken dan wil ik daar nog wel overheen leven. Acteurs, zowel voor televisie als film, vind ik eigenlijk over het algemeen heel erg saai op Twitter, ofwel omdat hun account beheerd wordt door hun publiciteitsmedewerker, ofwel omdat ze alleen maar over zichzelf kunnen praten en nauwelijks reageren op twitterberichten van anderen. Met uitzondering misschien van Stephen Fry en Scott Grimes (die kleine rooie van ER, weet je wel?): die zijn vrij leuk.

Naast mijn eigen account beheer ik van tijd tot tijd ook de account @watleesjij, en @halfonsignature, de account van de uitgeversband. Deze accounts deel ik met andere mensen, en ze vallen onder het hoofdstuk "promoten". Ook daarvoor is Twitter zonder twijfel een heel handig stuk gereedschap, maar het voelt wel een stuk meer als werk om vanaf deze accounts te twitteren dan vanuit mijn eigen persoonlijk tuintje in het Twitterversum.

Wat me eigenlijk nog het meest verbaasd heeft in de afgelopen Twittertijd is de golfbeweging die twitteren lijkt te maken. Ik heb zeker al drie golven beleefd, en ik merk dat vele mede-twitteraars ook van dat soort cycli meemaken (hoewel @eaderigt er geen last van lijkt te hebben). Van het ene op het andere moment is Twitter ineens ONGELOOFLIJK STOM. Zo zit je nog driftig overal micromeningen over te uiten en dan, voordat je het weet, komt er plotseling een soort ennui over je. "Waar ben ik nou in godsnaam mee bezig," denk je. "Wat wordt er ongelooflijk veel nutteloze non-informatie de lucht in geslingerd," verzucht je. "Daar wil ik niet bij horen," besluit je. En je kijkt een week of zes nauwelijks om naar Twitter.

Totdat er iets gebeurt waardoor je plotseling denkt: "Toch wel handig, dat Twitter. Best geestig, die tweet. Goh, anders had ik dit toch mooi niet geweten! Hee wat grappig, is Zussemezo ook op Twitter? Eens even kijken wat die te melden heeft…" en voordat je het weet tik je weer een tweet...

David Huijzer